

PROLOOG

De grote witte sering ruiste zachtjes mee met de wind. Midden op het dorpsplein, omringd door knusse bankjes, bepaalde hij het beeld van dit dorp. De stevige stam verraadde wel een beetje hoe oud de boom was. Hij had al veel meegemaakt, daar op het plein. Een mooie boom, opzichzelfstaand maar duidelijk aanwezig.

In Amersloot, een middelgroot dorp, waren meer van dit soort kenmerkende plekken. Het poortje dat toegang gaf tot de oorspronkelijke dorpskern was ook zo'n plek. Een houten poort, diepgroen geschilderd en gelegen tussen twee oude stukken stadsmuur. Een poort die duidelijk het verschil aangaf tussen oud en nieuw.

Net als de inwoners van het dorp eigenlijk. Je had de oudere bewoners, die veelal achter de grote poort woonden. Tegenwoordig was er zelfs voor hen de mogelijkheid om in een zorgcentrum hun oude dag door te brengen. Nieuwerwetse fratsen, werd eerder gezegd, maar nu een volkomen normaal iets, omdat het dorp wel met zijn tijd mee wilde en moest gaan. En dan waren er ook de nieuwkomers en de jongere garde, die in de drie wijken rondom de dorpskern woonden. Zij zorgden voor de nodige "schwung" in het dorp. Er waren sinds een aantal jaren uitgaansgelegenheden gekomen. Gezellige barretjes in het dorpscentrum, eetgelegenheden, die niet alleen de Hollandse pot serveerden. Er was een theater gebouwd,

zelfs een discotheek ontbrak niet. Het bracht reuring in het dorp, want uiteraard was het in Amersloot lang niet altijd rustig en vredig. Er was heus wel eens een opstootje. Onrust door vakantiegangers, die de boel op stelten zetten.

Natuurlijk had ook Amersloot last van criminaliteit, burenruzies en overlast door raddraaiers. Maar over het algemeen heerste er tevredenheid onder de bewoners. Het was een keur van verscheidenheid, daar in de buurtjes, zoals de wijken genoemd werden. En nieuw waren de wijken eigenlijk ook niet. Ze werden gebouwd na de Tweede Wereldoorlog, toen er weer vertrouwen was en mogelijkheden kwamen.

Amersloot was landelijk gelegen, maar had goede verbindingen naar de grote steden. Er reed een bus die het dorp verbond met de twee grote plaatsen ernaast. Er was zelfs een haven, die vroeger vooral diende voor de vissers en het transport over water.

In het dorp heerste vandaag een gezellige drukte. Verspreid over het dorpsplein stonden de marktkramen, die druk bezocht werden. De marktkoopmannen prezen hun handel om het hardst aan. Hier waren de appels een euro goedkoper dan bij de buurman, die op zijn beurt zijn voordelige bananen aan de man probeerde te brengen. Mede door het mooie weer op deze vijftiende mei waren er

veel mensen, die wilden barbecueën. Ook voor het buurtfeest in een van de drie buurtjes werd veel gekocht. Alles vers, het liefst van plaatselijke leveranciers. Eerlijk vlees en groente van boeren die net buiten het dorp woonden. Dat maakte Amersloot tot een fijne plek om zaken te doen.

Net buiten het dorpsplein lag de buurt waar die avond een buurtfeest zou zijn. Een lentefeest, vermeldden de posters die over het hele dorp verspreid waren. Iedereen was welkom, dat stond buiten kijf. Er werd geen verschil gemaakt tussen bewoners van de ene wijk of de andere. Iedereen ging hier meestal vriendschappelijk met elkaar om.

Zoveel mensen, zoveel ideeën. Niet iedereen had zin in een buurtfeest. Was de één al dagen bezig met de organisatie, probeerde de ander redenen te bedenken om niet te gaan.

Verder gebeurde er op dit moment weinig in dit dorp. Het leven kabbelde er rustig voort. Op een van de bankjes aan de rand van het dorp zat de vaste groep bejaarde mannen, die er – bij mooi weer – uren doorbrachten, net zoals dat in Spaanse of Franse dorpen gebeurde. Ze bespraken de dag met elkaar, vertelden de laatste nieuwtjes en roddelden er lustig op los. Het gesprek van die dag ging ongetwijfeld over wat er die avond te gebeuren stond.

Het zou vast een gezellige avond worden. Een aanloop naar de zomer, een viering van de lente. Maar vooral een fijn samenzijn met dorpsbewoners. Mensen, die al zolang bij elkaar woonden en het desondanks nog altijd leuk vonden om ook op deze avond weer samen te zijn.

De eerste rookpluimen kwamen ondertussen al uit de grote barbecues en er arriveerden van alle kanten belangstellenden. Het was een heerlijke lenteavond geworden.

HOOFDSTUK 1

Melanie Kuperes keek voor de zoveelste keer op haar horloge. Het was nog maar kwart voor tien, maar o, wat was ze moe. Haar lijf voelde aan alsof ze een zware zak om zich heen droeg, vastgezet om haar schouders. Ze wilde slapen, niets liever dan dat. Maar dat was nu nog geen optie. De barbecue was een uur geleden begonnen en zo te zien zou het...